

General-maior dr. Ștefan OPREA:

OPERAȚIA DE SECURITATE A SUMMITULUI NATO – PREGĂTITĂ IMPECABIL

**Motto: TEAMWORK IS THE FUEL
THAT ALLOWS COMMON PEOPLE
TO OBTAIN UNCOMMON RESULTS**

ADEVĂRATA PROVOCARE

– Domnule general, ați dus o ofensivă inedită în ultimele luni, în calitatea pe care o aveți de șef al RO TASK FORCE – Ministerul Apărării, pentru Summitul NATO. Care au fost provocările până la deschiderea acestui eveniment? – Provocări au fost multe și dacă ar trebui să le expun în ordinea aparițiilor, pe primul plan ar fi faptul că România a fost nominalizată ca țară organizatoare a acestui eveniment de maximă importanță și vizibilitate pentru Alianță. Astfel, Bucureștiul se înscrie rapid în rândul capitalelor emblematiche ale NATO și dacă ar fi să judecăm și dimensiunea participării, putem afirma că Summitul organizat în țara noastră devine unul din cele mai mari evenimente din istoria Alianței. O altă provocare constă în faptul că evenimentul se desfășoară la o dată relativ recentă față de

Force-ul Secretariatului Internațional NATO. Astfel, după o evaluare și analiză pertinente, s-a luat decizia participării cu resurse umane și materiale pentru încadrarea departamentelor responsabile în domeniile diplomație publică, relații publice, protocol, resurse umane, amenajare spații, transporturi, ofițeri de legătură. Am lăsat la final participarea la operația de securitate a Summitului, deși aceasta reprezintă misiunea de bază a forțelor aparținând Ministerului Apărării. Complexitatea participării derivă din faptul că suntem implicați în contextul general al măsurilor de securitate stabilite pentru acest eveniment – la care contribuie toate structurile cu responsabilități în domeniul securității naționale și mai ales datorită responsabilizării exclusive a Ministerului Apărării pentru operația întrunită de securitate aeriană și maritimă. Din acest punct de vedere, poate cea mai mare provocare pentru echipele de planificatori a fost tocmai identificarea soluțiilor optime de cooperare și lucru, astfel

voastră să judece dacă acestea pot fi categorisite ca atare sau ele reprezintă un nivel de performanță pe care l-a atins armata română, în contextul în care, succesiunea schimbărilor este fulminantă și tinde mereu să depășească capacitatea noastră de reacție. Poate abia acum putem vorbi de o adevărată provocare.

ROLUL MUNCII ÎN ECHIPĂ

– Concret, care au fost etapele importante pe care le-au parcurs structurile Ministerului Apărării pentru pregătirea și desfășurarea acestui eveniment? – Înainte de toate, doresc să afirm că activitățile sunt încă în derulare și se vor finaliza după analiza postacțiune și identificarea lecțiilor învățate. Pentru rigurozitate însă, trebuie să enumăr etapele definitorii ale acestei complexe acțiuni. Etapa întâi s-a materializat în identificarea cerințelor specifice acestui tip de eveniment în contextul exigențelor impuse de Directivele NATO, evaluarea acestora și a posibilităților proprii, stabilirea responsabilităților fiecărei structuri naționale implicate, parametrării acționali și, nu în ultimul rând, resursele necesare. O a doua etapă a cuprins procesul de

organizarea Summitului de la București. Conform unei expresii des utilizate în rândul stat-majoriștilor din NATO - TEAMWORK IS THE FUEL THAT ALLOWS COMMON PEOPLE TO OBTAIN UNCOMMON RESULTS/MUNCA ÎN ECHIPĂ ESTE COMBUSTIBILUL CE PERMITE OAMENILOR OBIȘNUIȚI SĂ OBTINĂ REZULTATE EXCEPȚIONALE. Summitul o demonstrează cu prisosință.

SALTUL DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

– Referindu-ne numai la participarea la operația de securitate aeriană și maritimă, este aceasta prima de acest fel în perioada postdecembristă? – Dacă ne referim la activitățile comune de pregătire și instruire colectivă, nu este prima. Dar dacă avem în vedere aspectele unui proces de planificare, organizare și execuție de o asemenea dimensiune, pot spune cu certitudine că este un lucru inedit. Am reușit astfel să facem saltul de la teorie la practică și să abordăm întregul complex de măsuri în mod profesionist, în contextul unor acțiuni reale, în afara sălilor de pregătire și a poligoanelor.

UNITĂȚI APTE PENTRU MISIUNILE ÎNCREDINȚATE

– Ați menționat misiunile aeriene și cele de la litoral. Asta înseamnă antrenarea unor unități specializate, cu atribuții foarte clare pentru situațiile ce pot apărea. – Am amintit într-adevăr cele două tipuri de misiuni principale, dar afirmam anterior că suntem parte la întreaga operație de securitate. Astfel, participă la aceasta structuri de luptă de diferite dimensiuni, aparținând tuturor categoriilor de forțe și nu numai. Toate însă au misiuni precise, un rol important în cadrul relației integrate de securitate și, nu în ultimul rând, un loc bine definit în matricea de sincronizare a acțiunilor. În ceea ce privește antrenarea forțelor participante, trebuie să amintesc aici că aceasta s-a realizat în propriile locații de dislocare, precum și în dispozitivul real. Ca o concluzie, rezultată în urma evaluărilor finale, unitățile și subunitățile participante sunt apte să-și îndeplinească misiunile încredințate.

PRECIZIA EXECUȚIEI

– Un gând pentru colaboratori? – Am convingerea că, după un lung proces de planificare, pregătire și instruire cu situații și date des-schimbătoare, dar în care au fost implicați adevărați profesioniști, toți participanții sunt conectați la misiune și dornici de a o executa ireproșabil. Nu am afirmat-o până acum, dar succesul misiunii noastre depinde de rapiditatea elaborării deciziilor, scurtarea timpilor de reacție și mai ales de precizia execuției. Vă mulțumesc, stimați colegi, pentru efortul depus, dar... misiunea continuă. Succes!

Interviu realizat de colonelul dr. Ion PETRESCU

**Security
matters**
www.nato.int

accederea României în NATO, acest lucru confirmând încrederea deplină în structurile organizatoare și, nu în ultimul rând, în capacitatea acțională a acestora. Rolul Summitului, enunțat de secretarul general al NATO, de a fi piatra de hotar pentru transformarea Alianței, intră implicit în suma provocărilor despre care discutăm.

Referindu-mă în continuare la provocările specifice organismului militar, pot enunța faptul că Ministerul Apărării a fost implicat, încă din momentul inițial al pregătirii evenimentului, în toate activitățile, în conformitate cu cerințele și standardele stabilite prin Memorandumul de înțelegere încheiat între RO Task Force și Task

incânt o operație de securitate generală, concepută la nivel național și condusă de Serviciul de Protecție și Pază, să includă o operație distinctă condusă de Ministerul Apărării. Și ca tabloul provocărilor să fie complet, mai doresc să amintesc, nu în ultimul rând, că procesul de planificare și execuție pentru operația aeriană s-a desfășurat împreună cu structuri de comandă NATO. La aceasta vor fi întrebuițate atât aeronave, cât și echipamente și elemente de infrastructură aparținând Alianței și țărilor membre. În speranța că am reușit să expun succint câteva elemente ce pot fi caracterizate ca provocări, doresc să las la latitudinea cititorilor dumnea-

planificare specific participării pentru toate structurile centrale aparținând Ministerului Apărării. În această etapă, Statului Major General i-a revenit misiunea participării la planificarea operației de securitate, în general, și a planificării propriiei operații întrunite. Etapa s-a încheiat după acțiunile de validare a deciziei pe timpul desfășurării exercițiului SUMMEX 08, exercițiului aerian FTX-2 și a trei comunicații AWACS, precum și în cadrul simulării generale. Urmează etapa execuției și, nu în ultimul rând, analiza postacțiune. Fără a intra în alte detalii, doresc însă să scot în evidență rolul muncii în echipă, aprecieri valabile nu numai instituției militare, ci și celorlalte instituții cu atribuții în